

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/8971.**

Benyújtás dátuma: **2020-01-29 16:23**

Parlex azonosító: **1H50HVSS0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dudás Róbert (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mit kíván tenni a kormány, hogy a jövőben ne fordulhasson elő több olyan eset, mint a győri gyermekgyilkosság? II."**

Tisztelt Miniszter Úr!

2019. decemberében K/8614-es irományszámon, Mit kíván tenni a kormány, hogy a jövőben ne fordulhasson elő több olyan eset, mint a győri gyermekgyilkosság? címmel írásbeli kérdést nyújtottunk be Miniszterelnök Úrhoz, melyre Dr. Völner Pál Államtitkár Úr válaszolt.

Sajnálatos módon, Államtitkár Úr több kérdésemet figyelmen kívül hagyta és bár üdvözlendőnek tartom az eddigi terveket, mint a feltételes szabadlábra bocsátás szabályrendszerének felülvizsgálata és az Áldozatsegítő Központok kapacitásának megnövelése, ezek a lépések nem oldják meg a rendszerszintű hibákat, és azokra csak felületi kezelést adnak, amely számomra teljesen elfogadhatatlan, ha gyermekek életéről van szó, ennél sokkal több kell és azonnal. Éppen ezért az írásbeli kérdésemet, némi kiegészítéssel, újból benyújtom, Önnek és párhuzamosan Dr. Varga Judit Igazságügyi Miniszter Asszonynak is annak érdekében, hogy egy ilyen tragédia még egyszer ne fordulhasson elő hazánkban.

A borzalmas győri eset és az elmúlt időszak tragédiái és bántalmazási esetei kapcsán a magyar társadalom egésze keresi az okokat, a megoldási lehetőségeket és válaszokat. Érthetetlen és feldolgozhatatlan, hogy fordulhat elő, hogy egy apa kivégzi, a gyermekeit majd végez magával is, egy láthatás alkalmával. Kérdések sokasága merül fel, melyre válaszokat és megoldásokat kell találni, annak érdekében, hogy ilyen többé ne történhessen meg.

A férfit 2017-ben öt év fegyházra ítélték emberölés kísérlete miatt, mert alvó felesége fejét kalapáccsal próbálta bezúzni, miközben gyermekük ott aludt édesanyja mellett. 2019. szeptemberében feltételes szabadságra bocsátották az ügyészség és a büntetés-végrehajtási intézet

aggályai ellenére. Az ügyészség kezdeményezésére 2019. júniusában megszüntette a férfi szülői felügyeleti jogát, azonban a gyermekeivel való kapcsolattartás jogát biztosította számára a Szombathelyi Járásbíróság polgári eljárásban. A bíróság a férfi személyiségének és várható viselkedésének megítélésében a kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő véleményét kérte, a szakvélemény azonban úgy tűnik súlyosan tévedett, és valószínűsíthetően hozzájárult a tragédia bekövetkeztéhez. Természetesen nem jó a túlszabályozás, abban azonban egyetérthetünk, hogy egy ilyen esetben, amikor valaki kalapáccsal akarja alvó felesége fejét bezúzni, miközben gyermekük ott alszik az édesanya mellett, nem mindennapi.

A fenti ügygel kapcsolatban rengeteg kérdés merül fel. Az első kérdés, hogy fordulhat elő, hogy egy ügyben, szakértők egymás után ennyit hibáznak az elkövetővel kapcsolatban? Hogyan fordulhat az elő, az emberölési kísérletért elítélt, feltételesen szabadlábon lévő, erőszakos ember, mindenféle átmenet, és fokozatosság nélkül, a legteljesebben élhet a kapcsolattartás jogával?

Megelőzhető-e a súlyos szakértői hiba? Hogyan találhatja meg a szakértőt bevonni kívánó peres fél az ügyében fontos szakmai részterületen valódi, elmélyült tudással és tapasztalattal rendelkező szakembert?

Okolható ezért a nem megfontolt, és a különböző szakértők és szakemberek állásfoglalása nélkül hozott bírósági határozatok, végzések, valamint a hivatalok és ellátások, illetve szakemberek együttműködésének hiánya? A kapcsolattartás szabályozása előtt be kellett volna vonni legalább a gyámhivatalt és a gyermekvédelmet. Nem rögtön engedélyezni, hogy egy másik városban, az apa otthonában valósuljon meg a kapcsolattartás, hanem a fokozatosság elvét betartva először a gyermekjóléti központ helyiségében, később, ha a szakemberek is úgy látják, ugyanazon a helyszínen nem felügyelt formában. A lépcsőfokokat betartva nem biztos, hogy eljutott volna a teljesen kontrollálatlan láthatásig.

Ugyan ahhoz a problémához térünk vissza, hogy a magyar hivatali rendszer, az igazságszolgáltatás és rendvédelem fordítva ül a lovon. Jó példa erre a rendszer hozzáállása a kapcsolati és a családon belüli erőszakhoz. A hatóságok és a szolgáltatók mindent elkövetnek azért, hogy a bántalmazottakat, és a veszélyeztetetteket „emeljék” ki a családból. Ez lehet konkrétan a gyermekek kiemelése, nevelésbe vétele, vagy az anya, és a gyermekei menekítése egy krízis központba. Minden logikus érv azt diktálná, hogy ne az áldozatokat, hanem a bántalmazót távolítsuk el. Erre voltak gyenge próbálkozások, ami a mai napig nem működik rendesen, ez a távoltartás intézménye.

Itt is a szervezetek együttműködésére lenne szükség, hogy minél jobban bizonyítható legyen a bántalmazás ténye és a jogszabályi környezet adjon lehetőséget arra, hogy ebben az esetben az előzetes letartóztatás egyértelmű legyen. Ennek érdekében párhuzamosan a büntetési tételeket is emelni kellene. Az ítélethozatalkor sem szabadna a törvénykezésnek figyelmen kívül hagynia a szakemberek véleményét.

A felügyelt kapcsolattartás lebonyolítása 2016 óta a Központok feladata, járasonként egy intézményben lehet a felügyelt kapcsolattartást lebonyolítani. A szakma véleménye ezzel szemben az, hogy fontos lenne, hogy egyes Szolgálatok is be tudjanak kapcsolódni a kapcsolattartási ügyeletet biztosításába. Sajnálatos, hogy az intézményi kialakítás csak a legritkább esetben van úgy

kialakítva, hogy ott megfelelő körülmények legyenek ehhez, mellyel a törvényhozás szintén nem foglalkozik, mint ahogy azzal sem, hogy megoldható-e a megfelelő szakember biztosítása a kapcsolattartások felügyeletéhez. A gyakorlat azt mutatja, hogy a kapcsolattartások többnyire azonos időben, szombaton délelőttre vannak szabályozva, melynek következménye, hogy egy szobában egyszerre 3-4 felügyelt kapcsolattartás folyik, mely sokszor konfliktusokkal terhelt. Sajnos itt is tetten érhető a szakmaközi együttműködés hiánya. A jelenlegi helyzet miatt vizsgálatokat rendelnek el az ügyek kapcsán és vannak előre mutató tervek, azonban félok, hogy a valós problémával nem fognak foglalkozni, mert bizony az sokrétű szabálmódosítást és intézményi fejlesztést kíván. Mint ahogyan az is kétséges számomra, hogy a vizsgálatok közben a szakemberek véleményét megkérdezik-e, vagy pedig csak a bűnbak képzés szintjén ragadnak meg és felületi kezelést alkalmaznak.

Tisztelt Miniszter Úr!

Terveznek-e minisztériumok közötti egyeztetést annak érdekében, hogy a fenti problémákra valódi, hatékony és megnyugtató megoldás szülessen?

Hogyan fordulhat elő, hogy egy ügyben, szakértők egymás után ennyit hibáznak az elkövetővel kapcsolatban? Hogyan fordulhat az elő, az emberölési kísérletért elítélt, feltételesen szabadlábon lévő erőszakos ember mindenféle átmenet, és fokozatosság nélkül, a legteljesebben élhet a kapcsolattartás jogával?

Megelőzhető-e a súlyos szakértői hiba? Hogyan találhatja meg a szakértőt bevonni kívánó peres fél az ügyében fontos szakmai részterületen valódi, elmélyült tudással és tapasztalattal rendelkező szakembert?

Milyen lépéseket kíván tenni az ügy kapcsán látható, különböző szakértők és szakemberek állásfoglalása nélkül hozott bírósági határozatok, végzések, valamint a hivatalok, és ellátások, illetve szakemberek együttműködésének hiánya megszüntetése érdekében?

Kívánja-e megkérdezni azokat a szakembereket, akik nap, mint nap szembesülnek a családon belüli erőszakkal, és szakmai adekvát válaszokat tudnának adni a problémákra, melyek a valóságban is működhethetnének?

Kíván-e konzultációt folytatni a szakemberekkel távolságtartás, felügyelt kapcsolattartás ügyében, annak érdekében, hogy valódi megoldások születhessenek és hasonló eset ne történhessen meg?

Kívánnak-e fejlesztést végrehajtani, annak érdekében, hogy a felügyelt kapcsolattartás emberhez méltó körülmények között valósulhassanak meg, mely elősegítheti a normál kapcsolattartásba való átmenetet ezen kívül a gyermekek, családok a szakemberek védelmét is biztosítja?

Várom megtisztelő válaszát!

Tisztelettel:

Dudás Róbert

Jobbik Magyarországért Mozgalom